

Ravensbrück ženský koncentrační tábor v Evropě

Když jsem před 16 lety přišla do Ravensbrücku poprvé, uvědomila jsem si, jak moc je zde historie stále přítomná. Když jsem kráčela po tom chodníku z tmavých kamenů, silně jsem vnímala zem, na které byly všechny deportované krutě nuceny stát celé hodiny, mnoho žen tudy procházelo, mnoho spadlo, některé už nevstaly.

Z tohoto pocitu se zrodila potřeba to zaznamenat pomocí fotografie, protože je to můj výrazový prostředek. Ve fotografiích mi šlo o to zachytit to, co čas nemůže vymazat a podělit se s ostatními, kteří to místo navštěvují poprvé. A chtěla jsem to říct barevně, nepoužívat černobílé „historické“ vidění, ale náš současný pohled na svět. Chtěla jsem přes fotografie promlouvat i s těmi, které sem dorazily po dlouhé době 75 let.

Země, objekty a stejné struktury, které jsou zde stále přítomny, nám prostřednictvím fotografie mohou vyprávět o nejtemnějším období dvacátého století. Jdou přítom nad rámec pouhé reprezentace, protože tato místa vyvolávají otázky o samotné podstatě lidstva.

Žádáme zde fotografii o možnost najít odpovědi na vnitřní otázky, protože setkání s koncentračním táborem neznamená návštěvu místa, ale setkání se sebou samými.

Ve stejném duchu se můžeme dívat i na portréty žen na této mimořádné výstavě „Faces of Europe“. Představují nám spojení s dobou utrpení a povahou místa. Portréty přibližují Evropu té doby, ženy deportované do Ravensbrücku pocházely z více než 30 různých zemí. Zobrazené ženy však reprezentují i ostatní vězněné, které svou obětí i odolností přispěly k Evropě dneška, která se ve své rozmanitosti postupně formuje a sjednocuje. Ženy z Ravensbrücku jsou tak vlastně matkami nás všech, matkami Evropy.

Itálie, 7.1.2021

Ambra Laurenzi
prezidentka Mezinárodního výboru Ravensbrück
fotografka

www.ambralaurenzi.com